

РЕШЕНИЕ

№ 3483

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2348** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Е. Л. Ч., [ЕГН] срещу Решение № 2153-21-22 от 04.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й с вх.№ 1023-21-130/06.01.2022 г. срещу Разпореждане № 21221590825 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. - град. С посоченото разпореждане на основание §7е, ал.1 и 2 от ПРЗ на КСО на Е. Л. Ч. е преизчислена личната й пенсия за инвалидност поради обща заболяване/ИОЗ/, като е определен размер на 1360,58 лева.

С жалбата се иска от съда да постанови решение, с което отмени решението на директора на ТП на НОИ С. – град като неправилно и незаконосъобразно.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответника по жалбата - директорът на ТП на НОИ С. - град, се представлява от юрисконсулт П., която оспорва подадената жалба като неоснователна и недоказана и изразява становище за отхвърлянето й. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление №2112-21-3128 от 16.08.2016 г., Е. Л. Ч. е поискала отпускането на лична пенсия за инвалидност, като представила със заявлението си необходимите

документи, съгласно чл.2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж / НПОС/ - експертно решение/ЕР/ №1945/130/14.07.2016 г., решение №14887/04.08.2016 г. на медицинска комисия при НОИ ТП С. - град, удостоверение с изх.№1051-21-395/17.05.2016 г. на НОИ ТД С. - град, и др. Въз основа на представените документи, с Разпореждане №[ЕГН] от 19.08.2016 г. на длъжностно лице по ПО, исканата пенсия е отпусната за определена с ЕР №1945/130 от 14.07.2016 г. на ТЕЛК трайно намалена работоспособност 71% и по зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране /21.06.2016 г./ – 30 години, 10 месеца и 06 дни.

С последващо разпореждане от 27.09.2016 г., личната пенсия за ИОЗ на Е. Ч. е изменена от датата на отпускането ѝ за размер на зачетения осигурителен стаж до датата на инвалидизирането – 32 години и 07 дни.

По заявление от 22.12.2016 г. за преизчисление на личната пенсия за ИОЗ с нов тригодишен базисен период за времето от 01.07.1993 г. до 30.06.1996 г., с разпореждане от 04.01.2017 г., пенсията е преизчислена по индивидуален коефициент – 3,157 и зачетен осигурителен стаж 32 години и 07 дни до датата на инвалидизиране и 10 дни след тази дата.

На 01.11.2018 г. Е. Ч. подава ново заявление за преизчисление на пенсията за допълнително придобити след пенсионирането осигурителен стаж и осигурителен доход и установени грешно определени осигурителен стаж за период на безработица и индивидуален коефициент. В тази връзка, с разпореждане от 22.02.2019 г., личната пенсия за ИОЗ на Е. Ч. е изменена по индивидуален коефициент 3,154 за осигурителен стаж до датата на инвалидизирането - 31 години, 11 месеца и 17 дни, и след датата на инвалидизиране – 01 година, 09 месеца и 25 дни.

В следствие пенсията няколкократно е преизчислявана и осъвременявана съгласно действащите през годините законови разпоредби, като с обжалваното Разпореждане №21221590825/01.01.2022 г. е преизчислена на основание §7е, ал.1 и 2 от ПРЗ на КСО в размер на 1360,58 лева, изчислен за зачетен осигурителен стаж 31 години, 11 месеца и 17 дни до датата на инвалидизиране и 03 години и 10 дни след тази дата.

Разпореждането е било обжалвано по административен ред от Е. Л. Ч.. В резултат на това е издадено процесното решение на директора на ТП на НОИ – С. град № 2153-21-22 от 04.02.2022 г., с което жалбата ѝ е оставена без уважение, като е посочено, че претенциите на жалбоподателката за неправилност при изчисляване на последният размер на личната ѝ пенсия за ИОЗ са неоснователни, а разпореждането е правилно и законосъобразно постановено.

По делото са представени и приети като доказателства представените с жалбата доказателства, както и доказателствата, съдържащи се в административната преписка и допълнително представени такива за компетентност на органите, издали разпореждането и потвърждаващото го решение, както и за подаване на жалбата срещу решението в срок.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО- директорът на ТП на НОИ С.- град. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от приложените по делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. и

Заповед № 4053/17.09.2012 г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

Двата акта отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

При издаването на решението, както и на потвърденото с него разпореждане не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В хода на съдебното производство не са представени доказателства, установяващи факти, различни от установените факти в административното производство, относно продължителността на осигурителния стаж, придобит от жалбоподателката до датата на инвалидизирането ѝ – 21.06.2016г. Наличието на подобни доказателства не се и твърди от страна на жалбоподателката ѝ, както и не се оспорва продължителността на осигурителния ѝ стаж до 21.06.2016г.

Съгласно чл. 74, ал. 1, т. 4 осигурените лица придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж от 5 години, придобит до датата на инвалидизирането за лицата над 30-годишна възраст.

Според цитираната по-горе разпоредба на чл. 74, ал. 1, т. 4 от КСО, за да имат право на пенсия за инвалидност, поради общо заболяване лицата трябва да са осигурени. За отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване задължително условие за лицата, които към датата на инвалидизирането са над 30-годишна възраст, е и да имат 5 години осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането.

Съгласно § 1, ал.1, т. 3 от ДР на КСО, "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Следователно, за да се счита едно лице за осигурено е необходимо по отношение на него да са налице едновременно следните условия: да извършва трудова дейност, която е основание за осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО и да са внесени или дължими осигурителни вноски върху възнаграждение.

Според разпоредбата на §7е, ал.1 от ПЗР на КСО /нов - ДВ, бр.77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г./, отпуснатите с начална дата до 24.12.2021 г. включително пенсии, се преизчисляват от 25.12.2021 г. с процент 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Пенсиите за трудова злополука и професионална болест, отпуснати с начална дата до 24.12.2021 г. вкл., се преизчисляват от 25.12.2021 г. със съответния коефициент по чл.79, ал.1. По силата на §7е, ал.2 на ПЗР на КСО, преизчисляването по ал.1 се извършва без да се променя доходът, от който се изчислява пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща към датата на отпускането ѝ до 24.12.2021 г. включително. Съгласно ал.3 преизчисляването на пенсиите по ал.1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето.

Съгласно новата редакция на чл.75, ал.1 КСО /от 25.12.2021 г./, размерът на пенсията на ИОЗ се определя, като доходът, от който се начислява пенсията, се умножи с коефициент 1,35 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от процента за месеците осигурителен стаж.

От цитираните разпоредби е виден установеният от 25.12.2021 г. нов ред за

определяне на размера на пенсиите, при който се увеличава тежестта на придобития осигурителен стаж, като с §7е от ПЗР на КСО, този нов ред се прилага и спрямо пенсиите, отпуснати до въвеждането му – до 24.12.2021 г. Преизчисляването на пенсиите по този ред е като: - всяка година осигурителен стаж без превръщане по чл.104 от КСО, се умножава по по-висок процент – 1,35 и съответната пропорционална част от него за месеците осигурителен стаж отново без превръщане; - всяка година осигурителен стаж, явяващ се разликата между реално отработените години и зачетения общ осигурителен стаж/определен след превръщане на осигурителен стаж от първа и втора категория труд към трета/, се умножава по досегашния процент – 1,2 и съответната пропорционална част от него за месеците осигурителен стаж отново от тази разлика.

Тъй като съгласно чл.23 от НПОС, когато лицето има осигурителен стаж от различни категории, при определяне на продължителността му за правото и размера на пенсията за ИОЗ осигурителният стаж не се превръща от една категория в друга, зачетеният осигурителен стаж на пенсионерите с пенсии ИОЗ, какъвто е настоящия случай, изцяло се умножава по новия процент – 1,35 за зачетените години и съответната пропорционална част от него за зачетените месеци.

В случая, Е. Л. Ч. има безспорен зачетен осигурителен стаж от 34 години, 11 месеца и 27 дни / 31 години, 11 месеца и 17 дни до датата на иждиводизиране и 03 години и 10 дни след тази дата/, от които с правно значение са само годините и месеците. За изчисляване размерът на пенсията е приложен новия процент от 1,35, вкл. и за стажът по чл.75, ал.2 КСО. Предвид обстоятелството, че определената намалена работоспособност на жалбоподателката е 75 % / ЕР №0757/055 от 14.04.2020 г. на ТЕЛК/, на осн.чл.75 ал.2, т.2 от КСО последният е редуциран с коефициент 0,7. Определен по този начин, общият процент осигурителен стаж на жалбоподателката Ч. е определен в размер на 51,71%. На основание цитирана разпоредба на чл.75 КСО, полученият процент е умножен по доходът, от който е изчислена пенсията, който за жалбоподателката е 2 348,53 лева. Така определеният размер на пенсията от 1 214,42 лева е осъвременен на основание чл.100 КСО за 2020 г. и 2021 г.

Съдът приема, че при издаването на процесното разпореждане, пенсионният орган е обсъдил всички известни относими факти, поради което не е налице твърденията на жалбоподателката, че неправилно пенсията ѝ не е увеличена от 01.07.2019 г. с 5,7%, съгласно §7б, ал.2 от ПЗР на КСО за 2019 г., не са основателни. Както е посочил административния орган в решението си, с чл.100 от КСО законодателят е уредил ежегодно осъвременяване от 1 юли на пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, с определен с решение на надзорния съвет на НОИ процент. За 2019 г., обаче, с §7б, ал.1 от ПЗР на КСО е регламентирано, че пенсиите не се осъвременяват по чл.100, а след сравняване на два размера, изчислени по реда на §7в, ал.1 и 2 от ПЗР на КСО и по реда на §7б, ал.2 от ПЗР на КСО – с увеличение на размера на пенсиите през 2019 г. с процент 5,7. В този смисъл – умножаването по процент 5,7 не е индексирание на пенсиите през 2019 г. с този процент, а се явява само начин да се гарантира увеличението на пенсиите през 2019 г. при изчисляването им с по-висока тежест на осигурителния стаж – по процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Този коефициент осигурителен стаж предполага сравняване на два размера на пенсия- на размер, получен с новия процент осигурителен стаж, и на размер, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди

изчислението, определен по стария по-нисък процент 1,126, с коефициент 5,7. От друга страна, коефициентът 5,7 касае само преизчислението от 01.07.2019 г. на пенсия с тежест на осигурителния стаж 1,169 и не може да бъде прилаган при преизчислението на пенсията от 25.12.2021 г. с по-висока тежест на осигурителния стаж – 1,35.

Определеният по посочения начин размер на пенсията от 1360,58 лева се явява по-висок от получавания преди преизчислението – 1245,41 лева, поради което на основание §7е, ал.3 от ПЗР на КСО с обжалваното разпореждане е постановено изплащането на преизчисления от 25.12.2021 г. размер от 1360,58 лева, като по-благоприятен.

В допълнение, посочения в §7б, ал.2 от ПЗР на КСО процент не осъвременява, преизчислява или индексира пенсията и в правната си същност този процент се явява различен в сравнение с осъвременяващия процент по чл.100 от КСО, с който правилно в обжалваното разпореждане е осъвременена преизчислената по §7е, ал.1 и 2 от ПЗР на КСО лична пенсия за ИОЗ на жалбоподателката.

С оглед изложеното, разпореждането, както и решението, с което е потвърдено са законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 от АПК, ал. 3 от АПК, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 3 от КСО, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Л. Ч., [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-22 от 04.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й с вх.№ 1023-21-130/06.01.2022 г. срещу Разпореждане № 21221590825 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. - град.

ОСЪЖДА Е. Л. Ч., [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: